

Zdravko KORDIĆ

U CRNOJ ZEMLJI

U crnim planinama
Perunika u cvatu
bjelasa se na prozirnem sunčanu sjeniku
Lebdjela je bjelina u zraku
Lipe cvatu u dolazećem ljetu
Usne neljubljene; zaborav prošlosti
Zemlja se uzbiba. Diže se ratni poklič!

Glas zamukao, muze zašutjele u crnoj zemlji,
u crnim planinama
U blizini zatona svjetlucaju valovi
Ponad cvjetovi perunike;
miris lipe i borova

Vijest s ratišta vrije, oplakuje zemlju
u strašnom trenu; usahnule oči
Vlaga se širi, osvježuje u zanosu
Riječi rijetko govore, svjetiljke jedva svjetlucaju,
oko njih leptiri prže krila
Visoko: ponad zvijezde
Ni očaja; niti radosti

Ništa se ne javlja
Vrata se sama otvaraju

Nema sumnje u molitvu
pod životom koji sutra ne će svanuti
Dan se gubi u ružama večernjega sjenika
Ozon miriše na smrt

Mostar, 03.travanj A.D. 2025.